

Ludmila

Zpravodaj římskokatolické farnosti sv. Ludmily na Král. Vinohradech

Číslo 02/08

Měsíčník

Vychází 3. února 2008

„Čiň pokání a věř evangeliu“

Nilí bratři a sestry, tento týden začneme popeleční středou další postní dobu svého života, zazní nad námi slova: „Pamatuj, že jsi prach a v prach se obrátíš“, „Čiň pokání a věř evangeliu“. Liturgie postní doby má nás vést k vnitřní duchovní obnově a vybičnout nás k větší soustředěnosti, sebeovládání, kajícínosti a smírnému odčiňování hříchů. To všechno je přípravou na slavení velikonočních svátků. Ale dříve než budeme slavit, musíme usilovat ve svém životě o pokání, o obrácení. Pojem „obrácení“ má mnoho významů. Všeobecně označuje změnu života, odložení navyklého chování a začátek změny, odklonění se od sobeckého zaměření na sebe a dání se do služeb Pánu. Obrácením je každé rozhodnutí, které nás nějakým způsobem přibližuje a přizpůsobuje Božímu životu. Pojem obrácení se v dnešní době netěší velké oblibě. Nepatří mezi převládající slova dnešní kultury, prostě není dnes v módě. Dnes lidé usilují o nezávislost, chtějí sami o sobě svobodně a nezávisle rozhodovat a projevat se tvůrčím způsobem v nezávislých iniciativách. Obrácení budí představu uzavřenosti do příkázaného způsobu chování, nutnosti přilnutí k víře a k nějakému učiteli, věrnosti náboženským předpisům, slepého přijímání pedagogických diktátů apod. Každý člověk je povolán k obrá-

cení k Bohu, k napojení na něj ve víře a lásce a k započatí důvěrného rozhovoru s ním. Není však možné setkat se s Bohem, nevyjde-li nám on sám vstříc. Možnost poznávat a milovat ho je dar Duchy Svatého. Prorok Jeremiáš pokorně žádal: „Obrat' nás, Hospodine, k sobě, a my se navrátíme“ (Pláč 5,21). Podle biblického učení obrácení se může uskutečnit pouze jako účast na Kristově velikonočním tajemství. Obrácení se uskutečňuje pouze ve víře. Znamená přiznání vlastní hříšnosti a otevřenost vůči uzdravujícímu Božímu daru; je přijetím milosti, která nás přivádí na cestu návratu do otcovského domu. Všechno má svůj čas, jak to říká Kazatel. I my máme svůj čas. A možná zrovna dnes je pro nás ten správný čas, čas se zastavit, podívat se na sebe, ne na druhé. Mohu si myslet, že dělám něco správně, že sloužím Bohu a ono tomu může být poněkud opačně. Tak mám teď příležitost na prahu postní doby udělat nějaké životní rozhodnutí či předsevzetí. V každém je něco dobrého a jen Bůh vidí dokonale každého z nás. Každého přitom stejně dokonale miluje a u chybných touží po jejich obrácení. Setkáváme se s Kristem, v modlitbě, ve svátostech, ale cítíme vůbec nějakou změnu? Otvíráme dostatečně svá srdce jeho působení? Jestliže máme pocit, že tomu tak není, nesmíme zoufat. Máme příležitost využít postní dobu, máme možnost se změnit, samozřejmě k lepšímu. Váš *P.Stanislav*

Ohlédnutí za vánoční dobou

Jsou ve farnosti pomocníci, kteří jsou vidět (ministranti a lektoři), jiní jsou slyšet (varhaníci), ale pak je mnoho takových, bez kterých by se spousta z toho, co se ve farnosti děje, nezrealizovalo a proto mi dovoluji, že aspoň jednou za čas jmenovitě připomenout. Využívám k tomu krátký čas liturgického mezidobí, abyste se mohli v nastávající postní době rozhodnout je následovat, třeba účastí na pravidelném úklidu kostela, který má sice svůj stabilní kádr, který kromě pana kostelníka Pavla Nováka, tvoří dámy Jeníková a Jurenková nebo pan Krtička, ale který by potřeboval každou lichou středu v roce po odpolední mši svatě posilnit.

Mikulášská besídka, která proběhla na faře 5. prosince 2007, se zúčastnila čtyřicítka dětí s takřka stejným počtem dospělých průvodců. O hudební program během besídky se postarali manželé Petr a Markéta Lutkovi, kteří po jejím skončení uspořádali adventní koncert také pro dospělé farníky, a sestra Monika, která pomáhala s pohybovou i výtvarnou částí programu. O to, že na besídku dorazily postavy Mikuláše, anděla a čerta, se zasloužili: naše varhanice Lenka Frausová, Petr Kopecký (oba členové pastorační rady) a jejich kamarád Jiří Pospíšil, za vydatné pomoci svých rodičů. A že nepřišli s prázdnou, za to vděčíme naší farnici paní Marii Doležalové a paní Růženě Strouhalové z farní kanceláře, stejně jako našim otcům Gereonovi a Stanislavovi.

Vánoční výzdoba kostela má také své původce, ať už se jedná o vánoční strom v presbytáři nebo o jesličky v zadní kapli kostela. Podíleli se na ní pod vedením kostelníka, pana inženýra Pavla Nováka, „odrostlejší“ ministranti: Jan Guziur, Petr Mašláš (jun.), Vojtěch Tošovský a Petr Kopecký se synem Jakubem, za odborné spolupráce pánů Petra Sklenáře a Miroslava Valenty.

„Tříkrálová sbírka“ se letos konala na území naší farnosti od 3. do 8. ledna 2008. Celkem se do ní zapojilo 33 koledníků a 11 jejich dospělých průvodců. Z Arcibiskupského gymnázia to byli studentky a studenti nižších ročníků: Aldabaghová, Birhanzlová, Boubelová, Degtěv, Hevrová, Hustodová, Jirsová, Kafka, Košťálová, Martinovská, Mecová, Parolek, Paulasová, Polatová, Soukopová, Vigánová, Vopařilová, Zezuláková a jejich starší spolužáci Ballada, Musílek, Němec, Pazderová a Procházková v roli dospělých průvodců. Dále se do Tříkrálové sbírky zapojily děti z hodin náboženství na faře, jak I. stupně: Klára Lopuchovská, Jan a Tomáš Velínovi, tak i II. stupně: Klára Bendová, Štěpán Plachý, Jan Šimek, Marie Velínová, Jan Vlasák. Pozadu nezůstaly ani nejmladší děti z farnosti: Tomáš a Václav Mackovi nebo Marek Vlasák. Dospělými průvodci z řad našich farníků jim byli Miroslav a Štěpán Lopuchovští, Magdaléna Mašlaňová, Karel Vlasák. Potěšující je i zapojení těch, kteří se v naší farnosti připravují k přijetí svátostí, ať už z přípravy na bířmování Filip Plachý, nebo z katechumenátu Luboš a Petra Borůvkovi.

Celkem se koledníkům z naší farnosti podařilo letos vybrat díky vaší štědrosti 28.705,- Kč (pro srovnání vloni to bylo 11.510,- Kč). Za zdařilý průběh Tříkrálové sbírky v naší farnosti vděčíme paní profesorce Haně Almerové z pastorační rady, která je již tradičně spiritus movens organizování koledníků z řad studentů Arcibiskupského gymnázia. Část vybraných peněz využijeme pro sociální účely ve farnosti dle doporučení pastorační rady. Ostatní poslouží k dostavbě azylového domu pro matky s dětmi, týdenního stacionáře pro seniory, domova pro seniory a pro poskytování domácí péče.

Zpráva z jednání pastorační rady dne 16. 1. 2008

Dne 16. ledna proběhlo třetí jednání farní pastorační rady v tomto dvouletém volebním období. Pokračovalo jednání o varhanách. V minulém čísle jsme referovali o závěru z předchozího jednání pastorační rady, že projekt rekonstrukce varhan může být úspěšný jen tehdy, když se pro něj podaří získat další spoluobčany Vinohrad, nevyjímaje významné osobnosti. Tentokrát při projednávání varhaníku Pavlu Černému sekundovala právnička – amatérská varhanice; poskytla základní informaci o vhodné právní formě právnické osoby, která se bude rekonstrukcí varhan soustavně zabývat. Pastorační rada se proto dohodla, že bude vhodné ustavit občanské sdružení, jehož existence umožní organizovat sbírku, usilovat o získání grantů a vyhledávat další zdroje. Tipy na vhodné spolupracovníky sdružení nebo dokonce po-

tenciální dárce jsou trvale vítány.

Paní Zofie Jeníková pokročila v přípravě farního zájezdu do Říma (informace na jiném místě zpravodaje). O Vánocích se osvědčila nabídka zpívání s kytarou pro děti před štědrovečerní mší svatou. Zpívání by bylo příští rok možné rozšířit na jesličkovou pobožnost pro děti se zpěvem a recitací. Průběh a výsledek Tříkrálové sbírky je také uveden na jiném místě Zpravodaje. Dozvěděli jsme se, že ve farnosti zemřela 37-letá maminka tří dětí. Rodině bude ze sbírky rovněž dodatečně poskytnut příspěvek.

Pastorační rada také projednala organizaci Velikonoc, zejména Tridua. Hovořilo se rovněž o výtržnostech a kriminálním chování, jehož jsme bohužel v našem kostele občas svědky. K tomu se vracíme na jiném místě.

Úmysly Apoštolátu modlitby na únor 2008

Na každý měsíc jsou vyhlašovány úmysly Svätého otce k modlitbě za potřeby církve a za misie. Čeští a moravští biskupové k nim přidávají třetí úmysl za církve a obyvatele v České republice. Apoštolát modlitby a jeho šíření je svěřeno Apoštolským stolcem Tovaryšstvu Ježíšovu – jezuitům. Přípravu textů má na starosti P. František Brázdil, SJ, z olomoucké rezidence. Texty byly převzaty z www.jesuit.cz.

Denní modlitba Apoštolátu

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši svatě neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa.

Duch Svätý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mne silou ke svědectví o

tvé lásce.

To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svätý otec a naši biskupové na tento měsíc,

1. aby mentálně postižení nebyli vytlačováni na okraj lidské společnosti, ale s pomocí druhých byli respektováni a žili v důstojných podmínkách,

2. aby instituty zasvěceného života v misijních zemích, věrný evangelijním radám, hlásaly Krista ve všech krajinách světa,

3. aby bohatší farnosti našich diecézí byly solidární s malými farnostmi v pohraničí a dokázaly je podporovat.

Svätý Františku Xaverský, oroduj za nás!

Svätá Terezie od Dítěte Ježíše, oroduj za nás!

Varhany v kostele sv. Ludmily

Historické varhany v kostele sv. Ludmily na pražských Vinohradech jsou podle soudu domácích i zahraničních odborníků jedním z umělecky a historicky nejcennějších nástrojů v České republice. Krásu a mohutnost jejich zvuku můžou vychutnávat jak návštěvníci četných bohoslužeb, tak publikum koncertů a mezinárodního varhanního festivalu. V současné době je nutno bohužel konstatovat, že technický stav nástroje zdaleka neodpovídá jeho významu. Složitý mechanismus varhan vyžaduje finančně stále náročnější údržbu, a proto se farnost u sv. Ludmily rozhodla tuto situaci řešit celkovým pietním restaurováním nástroje.

Varhany byly dokončeny pět let po dostavbě kostela sv. Ludmily v roce 1898. Byl to tedy první nástroj postavený v tomto kostele a zachoval se v původní podobě až dodnes. Tvůrcem byl jeden z nejlepších českých varhanářů té doby – Emanuel Štěpán Petr (1853 - 1930). Svou dílnu měl v Praze – Žižkově a odtud exportoval stovky nástrojů nejen do tehdejší rakousko-uherské monarchie, ale i do řady zemí a dokonce do zámoří.

Varhany v kostele sv. Ludmily mají opusové číslo 117. Na třech manuálech (klaviaturách pro hru rukama) a pedálu (klaviatuře pro hru nohama) mají celkem 36 rejstříků (zvukových barev). Jejich výjimečnost spočívá v tom, že patří mezi největší Petrovy nástroje, které doposud nepodlehly přestavbě (zvukové změně) nebo zničení. Existují ještě pravděpodobně pouze 3 podobně velké nástroje, které však jsou buď velmi poškozeny nebo přestavěny nebo nejsou zcela Petrovým původním dílem. V tomto smyslu jsou varhany v kostele sv. Ludmily jediným dochovaným a hrajícím velkým původním dílem E. Š. Petra.

Varhany stojí na hlavním kůru v bohatě vyře-

závané dubové skříni v novogotickém stylu a absolutně korespondují s ostatním interiérem. Není vyloučeno, že na návrhu skříně se podílel architekt kostela Josef Mocker. V prospektu (v pohledové části) stojí původní cínové píšťaly, které unikly válečné rekvizici drahých kovů v roce 1917. Tento smutný osud potkal většinu varhan nejen u nás, ale i v Evropě. O to větším unikátem tyto varhany jsou.

Jejich zvuk je jedinečným plodem romantického ideálu a dokladem intonačního mistrovství. I po technické stránce jsou tyto varhany vybaveny vymoženostmi jako např. mechanickou pamětí kombinace rejstříků nebo pneumatickým posilovačem ovládacího systému. Podobné vynálezy se v jiných oblastech v běžné praxi začaly užívat až o mnoho desetiletí později. Jde tedy i o technickou památku.

Aby tyto výjimečné varhany mohly sloužit bez poruch a rozladění dalších sto let, byly osloveny nejlepší naše a zahraniční firmy, aby podaly své návrhy na restaurování. Jen tak se dostane nástroji mistra Emanuela Štěpána Petra péče, již si svou výjimečností plně zaslouhuje. Proto bylo založeno občanské sdružení pro účely finanční sbírky a popularizaci tohoto náročného projektu. Věříme, že oslovíme i velké množství uměnilmilovných lidí a že se spolu s námi budou podílet na krásném cíli zachovat výjimečná díla našich předků i budoucím generacím.

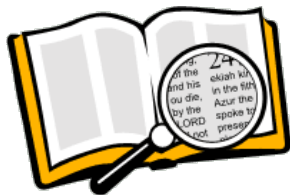
A ještě z promluvy papeže Benedikta XVI. při požehnání varhan v Řeznu – 13. září 2006 *Varhany jsou odedávna a právem kvalifikovány jako královský hudební nástroj, protože přebírá všechny zvuky stvoření a je ozvěnou plnosti lidských pocitů. A navíc jako každá kvalitní hudba, tím že transcenduje kvality pouze lidské, odkazuje k Bohu. Velká různ-*

nost varhanních témrů od nejtějších až k nejhlasitějším z nich činí nástroj převyšující všechny ostatní. Jsou schopny být ozvěnou

všech oblastí lidské existence. Četné možnosti varhan nám určitým způsobem připomínají nezměrnost a velebnost Boží. . . P.Černý

Doporučujeme – knihy, citáty

Kompendium sociální nauky církve

by ChristArt.com

Po dlouholeté redakční práci bylo vydáno Papežskou radou pro spravedlnost a mír koncem roku 2004. Zásluhou Karmelitánského nakladatelství vyšel koncem roku 2007 také jeho český překlad.

Z anotace knihy:

Kompendium sociální nauky církve je celistvým a přehledným zpracováním katolického sociálního učení.

Tento dokument se postupně věnuje nejdůležitějším společenským oblastem, jako jsou rodina, lidská práce, ekonomický a politický život společnosti, mezinárodní vztahy, ochrana životního prostředí, podpora míru a úloha církve ve společnosti. Církev tu nabízí svou pomoc při řešení nejalpčivějších

problémů současnosti: Kdo je člověk – shodneme se na tom? Je právo na soukromé vlastnictví neomezené? Jaká je úloha svobodného trhu? Proč chudobu vnímáme jako něco, co se nás netýká? Kde je hranice mezi ovládním přírody a jejím drancováním? Do hloubky se Kompendium zabývá otázkou demokracie a lidských práv. Žádoucí je co nejširší spoluúčast občanů na veřejném životě a pluralita v oblasti sdělovacích prostředků. Předpokladem míru na všech úrovních je respekt k uzavřeným dohodám a síla práva, nikoli právo silnějšího. Velmi konkrétně se dokument vyslovuje i k otázkám terorismu, práva na přiměřenou obranu nebo účinnosti ekonomických sankcí.

Adresáty Kompendia jsou ti, kdo působí ve veřejném životě a pastorační a všichni, kdo nesou za druhé odpovědnost a spoluvytvářejí veřejné mínění – politici, ekonomové, právníci, zaměstnavatelé, pracovníci médií, představitelé neziskového sektoru a další zástupci občanské společnosti.

Aktivity farnosti

Farní pout' do Říma

Termín: 7.–11.5. 2008 (odjezd ve středu 7.5. v odpoledních hodinách, návrat v neděli 11.5. ve večerních hodinách)

Cena: 5.890,- Kč za osobu

Nocleh: 3x s polopenzí, ubytování v dvou a třílůžkových pokojích v hotelu **/** v blízkosti Říma

Doprava: autobus značky Karosa

Pojištění: individuálně anebo podle zájmu

zajistí cestovní kancelář

V ceně není zahrnuto vstupné do objektů.

Zájemci se mohou hlásit nejpozději do neděle 3. února 2008 a zároveň složit zálohu 2.000,- Kč v sakristii nebo na faře! Jsou ještě volná místa! Pokud se nám nepodaří naplnit kapacitu 30 míst, zájezd se neuskuteční!!!

Vinohradská garda?

Pretoriánská garda, Republikánská garda ve Francii a v nové době v Iráku, Královská garda ve Španělsku a ve Velké Británii, vatikánská Švýcarská garda, Garda Města Hradce Králové, stará garda i mnohé Staré gardy, např. fotbalistů, ale také Národní garda – americká, maďarská a dnes také skinheadská, Mladá garda (mladí možná znají ironickou, značně uvolněnou píseň skupiny Chinaski s tímto názvem míněným nepochybně jako narážka), vcelku tedy jakási forma občanské sebeobrany nebo domobrany, profesionální ochranky, soukromé miniarmády, odbojářské skupiny, nebo prostě kulturně historické sdružení se smyslem pro starobylost a vojenskou i jinou romantiku. Pravda, jak patrně z podaného výčtu, úmysl něco bránit může být i pokroucený nebo falešný, garda může být dokonce i od ďábla, jak o tom vypráví kniha *Ďábelská garda*. Ale Vinohradská garda nebo třeba Ludmilina garda jako jakási domobrana s urostlými mládenci vysokými alespoň 190 cm? Co myslíte, může být něco podobného zapotřebí? Třeba to není úplně nesmyslný nápad, posuďte sami.

Pravidelní účastníci prvních pátků možná pamatují na incident s opilcem při proměňování, který zkoušel u postranního oltáře pozdvíhat láhev s kořalkou v okamžiku, kdy pan kardinál pozdvíhal hostii. Poměrně nedávno se předvedl výtržník, který začal zvonit na ruční zvonky u oltáře. Při pokusu ho usměrnit vyvolal bitku a srazil staršího pána. Naposled na letošní svátek Zjevení Páně těsně před mší svatou v 11:00 se dostavil mladík, který byl evidentně pod vlivem omamné látky, proměňoval se kostelem s mobilním telefonem,

do kterého hlasitě a vulgárně pořvával, a když byl vykázán, praštil do vnitřních dveří a rozbil krásné vitráže.

Praha má svá místa, kterým se člověk raději vyhne. Ale budou snad i kostely nebezpečnými místy jako zanedbané Vrchlického sady před Hlavním nádražím, kterým se přezdívá Sherwood podle lesa, ve kterém řádil zbojník Robin Hood? Napodobíme snad před každou bohoslužbou varovné hlášení z pražských tramvají? Ostražití farníci si nosí své věci s sebou, když se přibližují k oltáři nebo pohybují po kostele, ale jak se zdá, ani to vždy nepomáhá. Není to tak dlouho, co neomalovaný zloděj okradl několik starších lidí při mši svaté přímo v lavici.

Jistě nechceme, aby byl duchovní zážitek z návštěvy kostela znehodnocen velmi hmotným či zhmotnělým příkořím; málokdo to snese se skutečným křesťanským klidem opravdovějším než klid stoiků, vždyť skutečně nemajetní jsou snad jen ti, kdo beze zbytku realizují evangelní slib chudoby podle přísné řehole některého ze žebrových řádů a jsou chudí jak příslovečné kostelní myši. Incidentů není mnoho, díky Bohu. Zatím. Vinohradská garda tedy prozatím není potřeba. Zatím stačí, abychom byli bdělí (to samozřejmě není citace J. Fučíka, ale úvodní pobídka písně č. 519 z kancionálu). Bdělí by měli být zejména ti mladší – všímat si, zda není třeba mrknout jeden na druhého, a v případě potřeby se nebát zasáhnout. Kostel svaté Ludmily na Královských Vinohradech je místem, které návštěvníka obdaruje. Při liturgii, adoraci, i individuálním ztišení kdykoliv jindy. Dejme pozor na to, aby návštěvníci chrámu nechtěně neobdarovávali individua, která přicházejí ze zcela jiných důvodů. A aby nám tito lidé nekazili nebo dokonce neukradli pocit společenství.

P. Křížek

Adorační dny

Na první pátek měsíce února 2008 se koná v kostele sv. Ludmily společná adorace za nová povolání ke kněžskému i k zasvěcenému životu, za rodiny a za věrnost všech. V 15:30 je společná adorace, kterou vždy vedou bratři a sestry z různých společenství zasvěceného života. Únorový adorační den povedou bratři Salesiáni a sestry Salesiánky. Den modliteb je zakončen slavnostní mší svatou v 16:30 – celebruje otec kardinál Miroslav Vlk.

Salesiáni jsou:

a) Misonáři sv. Františka Saleského z Annecy, ke kongregaci založené biskupem J. Reyem a O. Mermierem v r. 1838 a uznané Řehořem XVI. r. 1843 pro pastorační práci mezi chudými, dospívajícími a nekatolíky,

b) Společnost sv. Františka Saleského (Societas sancti Francisci Salesii, od r. 1946 „Salesiáni dona Boska“). Založil ji v Turíně r. 1859 don Bosko a schválil ji Pius IX. v r. 1874. Je to kongregace kněží a laických bratří, kteří se zabývají výchovou a vzděláváním dospívající mládeže, zvláště mládeže problémové. Společnost uctívá jako patrona sv. Františka Saleského. Jan Bosko (1815–1888, svatořečený 1934) pracoval od r. 1841 jako kněz mezi chlapci v Turíně. Založil pro ně oratoře (modlitebny), umožňující scházet se s chlapci během dne, a založil také speciální školy. S. dona Boska skládají jednoduché sliby, kromě farní pastorační práce často plní zvláštní úkoly duchovní správy (práce s mládeží, duchovní cvičení, publicistiku, lidové misie a misie ve třetím světě). Od r. 1964 spravují papežskou univerzitu v Římě (dříve v Turíně). Z Itálie se rychle rozšířili nejdříve do Francie a Španělska a poté do mnohých dalších zemí v Evropě i mimo Evropu,

c) Obláti sv. Františka Saleského, založeným v Troyes r. 1873 péčí A. Brissona a schváleným r. 1887 Lvem XIII. Věnují se mládeži a misím,

d) Sestry dona Boska, které založili r. 1872 don Bosko a Marie Dominika Mazzarellou pod názvem Dcery Panny Marie Pomocnice. Starají se o děvčata a pracují rovněž v misích,

e) Zbožné sdružení salesiánských spolupracovníků, jež založil don Bosko r. 1850 a r. 1876 schválil Pius IX., rovná se třetímu řádu a jeho členové podporují činnost kongregace.

Nás bude zajímat hlavně Společnost svatého Františka Saleského (Salesiáni Dona Boska, SDB). Kongregace se věnuje výchově mládeže. S tímto účelem salesiáni provozují celou řadu středisek mládeže a podobných aktivit s cílem sociální, náboženské, kulturní, pedagogická a materiální pomoc mládeži. Salesiáni prožívají svůj život buď jako kněží nebo koadjutoři (laici). Salesiáni pracují ve většině zemí světa. Podrobnosti na www.sdb.org.

Kromě salesiánů vznikla celá řada podobných společenství, která se inspirovala ideály Dona Boska. Jsou to zejména Dcery Panny Marie Pomocnice křesťanů (FMA), Salesiánský spolupracovníci (ACS), Sdružení bývalých žáků Dona Boska, Volontarie Dona Boska (VDB) a mnoho jiných. Uvedená společenství jsou spolu volně spojena a tvoří salesiánskou rodinu. Velmi aktivní je v ČR sdružení Staré páky. Salesiánským duchem se inspirovala i řada občanských sdružení, která jsou zaregistrována v ČR. Je to například Salesiánské hnutí mládeže (SHM) nebo Salesiánské kluby mládeže (SKM). Zprávy o dění v salesiánské rodině podává časopis Il Bollettino Salesiano, který vychází v češtině pod názvem Salesiánský magazín (dříve Salesiánská rodina).

(<http://www.sdb.cz/o-salesianech/> a <http://www.sdb.cz/salesiani-u-nas/>)

(red)

Aktuality

- 6.2.** „Udílání popelce“ při mši sv. – zahájení postní doby
- 20.2.** „Ars moriendi“ (umění umírání) – přednáška ve farním sále od 18:00, pastoračního asistenta Jaromíra Odorovičky, psychoterapeuta se zkušenostmi při psychospirituálním doprovázení v hospici a při poskytování krizové intervence v krizovém centru.
-

Program setkání maminek

- 7.2.** Sedmikrásek pro děti
- 14.2.** Zpívání s flétnou
- 21.2.** Jarní prázdniny – setkání nebude
- 28.2.** Tvořivá dílna
-

Pravidelné akce:

- Ne:** 15:00 Farní kafe (3.2.)
- Po:** 15:00 Náboženství – I. stupeň ZŠ (P.S.)
18:00 Příprava na biřmování (J.O.)
19:00 Příprava dospělých na křest (P.G.)
- Út:** 17:15 Modlitba korunky Božího milosrdenství v kostele
18:30 Zkouška farního sboru (S.J.)
19:30 Vzdělávání ve víře pro dospělé – II. Vatikánský koncil (P.S.)
- St:** 9:00 Setkání seniorů (P.S.)
- St:** 16:00 Náboženství – II. stupeň ZŠ (J.O.)/ Modlitba růžence v kostele
17:30 do 18:00 otevřena knihovna
18:00 Večery s farností (sudá) (J.O.)/ Úklid kostela (lichá - 13. a 27.2.)
- Čt:** 10:00 Setkání maminek (Z.F.)
17:15 Společné nešpory v kapli sv. Josefa v kostele (P.S.)
19:00 Biblická meditace (P.G.)
19:15 Zkouška sboru „Laetitia“ (R.M.)
- P.G. – P. Gereon, P.S. – P. Stanislav, J.O. – J. Odorovička, R.M. – R. Michálek, Z.F. – Z. Fischerová, S.J. – S. Jelínek
-

Pastorační nabídka

Bohoslužby v našem kostele:

NE	: 9:00*	11:00°	16:30
PO a ÚT	:		16:30
ST a ČT	: 6:30		16:30
PÁ	: 7:30†		16:30
SO	:		16:30

* první neděle v měsíci latinsky, čtení a promluva česky

° během mše bohoslužba slova pro děti v kapli kostela

† pouze každý první pátek v měsíci

Příležitost ke svátosti smíření je vždy půl hodiny před začátkem mše sv. nebo po domluvě s knězem.

Každý první pátek v měsíci probíhá po mši sv. v 7:30 Výstav Nejsvětější Svátosti, zakončen je v 16:30 mší sv. slouženou biskupem.

Svátostná služba pro nemocné a duchovní rozhovory jsou možné po domluvě s knězem nebo jáhnem a také na telefonu 222 521 558.
